

naar nye Planer fremkomme, vil reise sig Stemmer imod en Afgjorelse af Spørgsmaalet, og jeg maa paa den anden Side ansee det for at være ganske overordentlig vigtigt, at man, førend man skrider til et Byggesforetagende af en Betydning og et Omfang som nærværende, hvorved man tager Bestemmelse for hele Fremtiden om Benyttelsen af Universitetets Byggeplads, ikke unblader at tage alle derhenhørende Spørgsmaal under den omhyggeligste og nøieste Overveielse og Drøftelse. Vil man sige, at Sagen har staaet saa længe hen, at det var paa høie Tid at bringe den tilende, saa kan jeg deri være enig; men jeg vilde dog dertil endnu bemærke, at naar man allerede har havt saa lang en Tid til Overveielse, vilde det forekomme mig at være særdeles uheldigt, om man skulde give Anledning til, at der i Fremtiden kunde med Grund siges, at man dog havde forhaftet sig. Det er derfor min Mening, at man burde stille denne Sag i Bero, indtil disse forskellige Byggeplaner, deri ogsaa indbefattet den, der gaar ud paa Bebyggelse af Pladsen til Nørregade, i Forbindelse med de Hensyn, som derved ville gjøre sig gjældende, vare undergivne en fornøjet Overveielse og Prøvelse ligeoverfor hinanden, hvorefter der saa til næste Aar kunde forelægges de fornødne Oplysninger og Planer for at sætte Repræsentationen istand til med Klarhed at dømmе om Spørgsmaalet i dets Heelhed. Hvis det, jeg her har sagt, skulde finde nogen Tilslutning hos Thingets ærede Medlemmer, vil jeg deraf finde mig foranlediget til ved anden Behandling at stille Endringsforslag i den antydede Retning.

Madvig: Jeg skulde beklage, om denne Sag, der længe har beskæftiget saa mange Menneſker, skulde lide noget Ophold, og jeg troer, at der ikke er tilstrækkelig Grund dertil. Jeg troer, at Sagen virkelig ogsaa med Hensyn til Byggespørgsmaalet er drøftet saaledes, og at alle Hensyn ere saaledes tagne under Overveielse, at man temmelig trostigt kan gaae den Vej, som er antydet i Lovforslaget, hvorom man har enet sig i det andet Thing, efterat Meningerne længe havde vaklet, og hvortil Ministeren har sluttet sig. Det er altid en betænkelig Sag, naar man længe har syset

med et Foretagende under visse Forudsætninger, efterat man har prøvet samme under alle disse Forudsætninger, da at komme med en Tanke, der er ganske ny, som man slet ikke forhen har indbraget under Overveielſen, og som, selv om den maatte ogsaa i rette Tid var bleven indbragen derunder, dog i alt Fald ikke er bleven erkjendt at være saadan, at man kunde have forfulgt den. Det har fra den Tid, Tanken opstod om at forene de forskjellige zoologiske og mineralogiske Museer og opføre en Museumsbygning ved Universitetet, været slaaet fast, at man til denne Bygning vilde benytte Pladsen ud til Kriſtalgaden.

Det er ikke Tilfældet, at det ganske hændelsesviis er blevet bestemt, at man skulde holde sig til denne Plan; men man er kommen dertil ved den Betragtning, at der er en tom Plads, medens man paa det andet Sted, som man nu henviser til, maatte nedrive kostbare og for Diebliffet meget gode, ja i flere Retninger hypperlige Bygninger, for at skaffe Plads tilveie. Der maatte altsaa være overmaade overveieende Ulemper ved at opføre Bygningen ud til Kriſtalgaden, og de Ulemper, der ere ved den anden Plan, maatte kunne fjernes, naar man skulde bestemme sig for en saadan Forandring. Lad os nu et Diebliff betragte, hvad der er blevet gjort gjældende imod den foreslaaede Byggeplads ud til Kriſtalgaden. Der siges, at man paa en forstyrrende Maade vil trænge ind i den hele Kvadrat, som Universitetet eier, og hvorpaa dets væsentligste Bygninger deels ere beliggende, deels skulle opføres — man kan jo ikke bygge paa en iforveien benyttet Plads uden altid at maatte trænge forstyrrende ind i andre Nieme, men man maa dog være tilfreds, naar det væsentligste Nieme opnaaes. Pladsen har fire Sider; naar nu den ene Side skal benyttes til Museumsbygning, saa vil man jo bygge paa en saadan Maade, at den faaer et vist Udsende, som træder arkitektoniff frem; men denne Bygning, siger man, vil trænge dybt ind i den Plads, der ellers skulde beholdes til nye Foretagender. Jeg troer ikke, at det er at tænke paa, at den Plads, som skulde staaes ved ikke at trænge ind i den, vilde kunne bruges til andre Bygninger. Naar de ærede Medlemmer